

— Under alle omstændigheder kan en sådan samlet bedømmelse ikke foretages for foranstaltninger, der anvendes i forskellige tidsperioder.

Appel iværksat den 30. januar 2013 af BT til prøvelse af Personalerettens kendelse af 3. december 2012 i sag F-45/12, BT mod Kommissionen

(Sag T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: BT (Bukarest, Rumænien) (ved advokat N. Visan)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Personalerettens kendelse af 3. december 2012 i sag F-45/12 ophæves.

— Der træffes ny afgørelse i sagen og appellanten gives medhold, og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført syv anbringender.

1) Det første anbringende er, at der sket tilsidesættelse af et af de ledende principper for den administrative procedure, nemlig princippet om den aktive rolle, eftersom Personaleretten fandt, at stævningen ikke indeholdt søgsmålsgrunde, uden af egen drift at foretage en efterprøvelse af lovligheden af den i første instans anfægtede afgørelse, som ikke indskrænkede sig til de af appellanten anførte grunde.

2) Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 6, stk. 1, og artikel 47, stk. 1 og 2, i Den Europæiske

Unions charter om grundlæggende rettigheder. Tilsidesættelse af princippet om »adgang til en domstol« og princippet om Personalerettens upartiskhed, eftersom Personaleretten afviste appellans søgsmål uden at give hende mulighed for at berigtige/fuldstændiggøre stævningen, en ret, der er fastsat og anerkendt i alle europæiske staters lovgivning, men også af de europæiske retsinstanser (f.eks. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol).

3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af retten til »adgang til en domstol«, som også kom til udtryk ved, at Personaleretten ikke accepterede retten til at indgive et svar på sagsøgetes svarskrift — og dette selv om sagsøgeren/apPELLANTEN udtrykkeligt havde anmodet om den anden skriftudveksling. Den manglende indrømmelse af denne ret (til at indgive et svar) fratog appellanten muligheden for at rette op på den af Personaleretten hævdede ulovlighed — og dette på et tidspunkt, hvor appellanten ikke længere kunne anlægge et nyt søgsmål, som ville være i overensstemmelse med de retlige krav, eftersom fristen for anlæg af søgsmål var udløbet (artikel 78 i Personalerettens procesreglement).

4) Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om retten til at opretholde sagen for en domstol og tilsidesættelse af princippet om, at proceduren er offentlig, eftersom retssagen ikke var offentlig; dette princip er fastsat i Personalerettens procesreglement og i artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

5) Det femte anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om en retfærdig procedure, eftersom Personaleretten ikke hørte appellanten hvad angår grunden til, at hendes søgsmål blev afvist (artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention).

6) Det sjette anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 21, stk. 1, i statuten for Domstolen og af artikel 44, stk. 1, litra c), i Rettens procesreglement, eftersom Personaleretten reelt anvendte en »regel om krystallisering af retssagen« og fandt, at stævningen ikke indeholdt søgsmålsgrunde.

7) Det syvende anbringende er, at den omstændighed at pålægge appellanten at betale sagens omkostninger, når Personaleretten ikke tog stilling til sagens indhold, på et tidspunkt, hvor appellanten p.t. er et socialt tilfælde som følge af konsekvenserne af ophøret af ansættelseskontrakten med Europa-Kommissionen, er i strid med artikel 89, punkt 6, i Personalerettens procesreglement, hvorefter gælder, at »Er det ufornuddent at træffe afgørelse om sagens genstand, er Retten frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger«.